

Forradalom a fülkében

Amióta kétágú a gatyám, még ilyent...! Ezt mondják az emberek, ha valami szokásostól eltérőt hallanak, tapasztalnak. Fülkeforradalom. En sem hallottam még ilyen baromságot, érett, magát hiteles politikusként képzelő, sőt titokban államférfi címre pályázó embertől.

Forradalom. Nem hiszem, hogy Orbán Viktor nem tudja, mit jelent e szó. A Soros pénzen Angliában a liberalizmust tanulmányozva nem hiszem, hogy ezt a fejezetet nem vetették át.

A forradalmat nem a tömeg kezdi, és nem is az viszi végbe. A tömeget irányítani kell, mert a tömeg csak töltelék, melyet, ha kell haza lehet zavarni, vagy ott lehet hagyni a rendőrpribékek martalékául.

A forradalomhoz elsősorban kell egy szorosan zárt, az erkölcsiség magaslatán álló, elkötelezett kis csapat. Szerencsére ez mind „adott” a Fidesz esetében. Emlékeztetőül az őket megbízó hatalom híven továbbított szelleme címszavakban: Térdre, imára! Trianon megemlékezés, támogatás megvonva az MVSZ-tól, az Erdélyi Magyarság c. laptól, de 3 millió a két ágyékbú tévének, 2004. dec. 5-e előzményei, 2005. szept. 26. Erdély magára hagyása, Astoria stb.

A forradalom nem zárt helyen, fülkében megy végbe, tér kell neki, mozgáster. Forráról van szó, melynek melléktermékei, mellékhatásai vannak.

Bármelyik lexikont ütem föl – bár vannak eltérések a megfogalmazásokban – egy dologban mind egyezik: gyökeres változás. Elvet minden olyan törvénytelen intézkedést visszamenő és előretökintő hatállyal, melyet az előző rendszer hozott.

Az előző rendszer öröksége a Budaházy-ügy is.

Budaházy 2002-ben a Fidesz mellett harcolt a szavazatok újrászámolásáért. Tudta akkor is, hogy a Fidesz nem a megváltó, de azt is, hogy a kisebbik rossz.

Az elkövetkező években hatalommal való szembenállása közismert volt. A Szabadság-téri szovjet fa/llo/szról leverte az egyébként törvényt már tiltott önkényuralmi jelvényt, s jelen volt minden megmozduláson, mely a Gyurcsány-kormány gazdasági ellen irányult.

Ezekért már kezdte ráncigálni őt a hatalom, de még szabadon hagyták.

Aztán elkövette a legnagyobb bünt – Sukoró – beleköpi a cionista területfoglalók levesébe. Ezért aztán lecsukták. Gusztustalanul, becstelenség, lovagiatlan, hülye kommunista módon. Amikor épp a rendszer végrehajtó, házörző kutyáihoz ment bizalommal egy tüntetés bejelentésére.

Amilyen a „megbízó hatalom”, olyan a helytartói hatalom, amilyen a helytartói hatalom, olyan kormányfő, amilyen a kormányfő, olyan a kormány, milyen a kormány, olyan az eljárása. Ezeknek minden tette visszavezethető az Óperencián túlról pénzelt-irányított Kohn-Kun Béla-féle hiénakormány mocskos, taknyos, gennyes, sáros, véres ügyviteli módszeréhez.

A parancs forródróton jött az Óperencián túli „hatalom”-tól. Mert mit képzel ez az -y végű névvel megvert alak, hogy megállítja a Kárpát-medencei „honfoglaló” munkát.

Nem!!! Lecsukni!!! Azonnal!!!!

És lecsukták.

Aztán gyártották az összeesküvés elméleteket ellene. Mindenféle gügye baromságot, amilyent az ilyen szar/v nélküli/ marhaagyak ki tudnak gondolni. A rágcslófogó, nyál-folyós, rusnya, Sajdik karikatúra-szerű miniszterbohóc többször is leégette magát, annyira, hogy a végén már ki kellett rúgni onnan egy forródrótos távirányított csizmával.

Aztán jött a mindent elsöprő forradalom. A fülkeforradalom! A klotyó csendjében meghúzódva, a fülke takarásában, annak leple alatt, csendben, bátran megbújva, kifort a narancsszínű magyar erő... a gatyába. Aztán szétfolyt az

országban, befolyta a pirosat a sárga, és még most is folyik. Megdőlt a Gyurcsány rendszer!

Am ne feledjük, a „megbízó hatalom” nem dőlt meg, az változatlan. A fülkéből kirottyogó, kifolyó új sárgaság csak a kormány számára megengedett, általa körülbiciklizhető határokig folyhat. Tovább nem!

Meg van határozva minden lépés. Mindenre pontos forogatókönyv van!

A hitelesség véget a fülkekormányoknak már az ígéretesi hadviselése is nemzetcsibbasztó kellett legyen: elszámoltatás, két hét alatt rend lesz stb. Aztán a hatalom megszerzése után nemzetaltató szövegekre van szükség a kezdet idején.

Fontos: legyen egy matyó hímezésű, bólogató, báb államelnök.

A kormány, a sajtó által, minden olyan jóra való kilátás fennhangoztatása legalább az önkormányzati választásokig, melyek nemzetfelemelő látszatot kelteket. Az előző rendszer egyes utasításait hatályon kívül kell helyezni, forradalomról kell beszélni, hogy a nép vegyen egy mély lélegzetet. Am nem szabad emlegetni a cigánybűnözés és az ingatlanfelvásárlás fogalmakat. Arra nem vezet a bicikliút.

Azonban elfelejtettek egy nagyon-nagyon fontos dolgot. Azt, hogy a magyar ember agyába a forradalom szó kapcsán csak két időpont van mélyen, nagyon mélyen beégetve:

1848, 1956. Ez a két szám neki szent.

Mindkét eseményt annak céljai szerint ítéli meg. Mindkettő teljesen, gyökeresen, ha úgy tetszik radikálisan szakítani akart az azt megelőző rendszerrel.

Az igazi magyar emberek lelkében ez a két forradalom soha sem bukott meg!

En, ha Orbánnak letten volna, nem mertem volna a számra venni a 'forradalom' szót magyar emberek előtt, ha agyonütöttek volna, akkor sem. Soha! Így, ennyire bambán akkor járatta le magát, amikor elosont a foston az Astoriától.

De térjünk vissza a fülke-rottyodalmi kormány kényesen kényelmetlen Gyurcsány örökségére.

Ez is nemzeti ügy. A Budaházy György ügye.

Úgy vannak vele, mint a szólásban: Törököt fogtam, s nem ereszt. Nem tudják, mit tegyenek vele. Legszívesebben eltüntetnék, teljesen, nyomtalanul még a néptudatból is. Szívesen vettek volna tőle egy öngyilkosságot, ám ő annyira érzéketlen az ilyen elvárások iránt, hogy ezt az örömet nem szerezte meg a „hatalomnak”. Talán ezért is hozták a csótányos Kozma utcába, és még egy Nagy Imrééhez hasonló temetést is kijártak volna számára örömben.

A Nagy Imre első temetésére gondolok. Arcra lefelé. Amilyenre a „megbízó hatalom” pribékjei titokban büszkék a mai napig.

Sürgősen megoldást kell találni. Erre is van ember. Jön egy hivatásos okos tojás, az ügyész. Nem hiába áll a megnevezésben az -ész, tud ő valamit. Bár kétkem, hogy nem volt erről a gatyamosásról egyeztetés a fülkekormányval egy különálló forradalmi fülkében.

Tehát jön a megoldással az ügyész:

– Legyen felfüggesztett börtönbüntetés. Mert szabadulnának ettől az ügytől most, mint a sz@ros gatyától (lásd: fülkeforradalom).

Nem Budaházyra gondolok a hasonlattal, hanem a témérdek tököléssel, nagy erőfeszítéssel kiizzadott, kitojt, összehozott tengernyi pörirat, hazugságok tömkelegére.

Felfüggesztett, aztán, ha még valamit elkövet, akkor már, mint büntetett előéletű újra bevágni. Az már teljesen más lesz. De most, a hónapok hosszú során sötétzárkában tartás után nem lehet azt mondani Budaházynek vállát vergetve:

– Gyurikám, szabad vagy! Szedd a betyárbútort, és séltálj ki a kapun.

Nem. Nem lehet. Nem bizony!

Meg azt is tudják, hogy ezt a szívességet ő meg sem tenné nekik. Annyira nem lágyult el az agya, mint azt fogva tartói kívánták-remélték volna másfél évi sötétzárka után.

A forró dróton meg jön a sürgető parancs a fülkében – forradalmi pózban – kuksoló kormányának:

– Csináljatok már valamit, ti marhák!

És csinálnak is...

Szóval érdekes folytatása lehet még a Budaházy és társai ügyének, az ígéretések kora, az önkormányzati választások után.

Kolumbán Sándor

Magyarországon nincs igazságszolgáltatás II.

(folytatás az 1. oldalról)

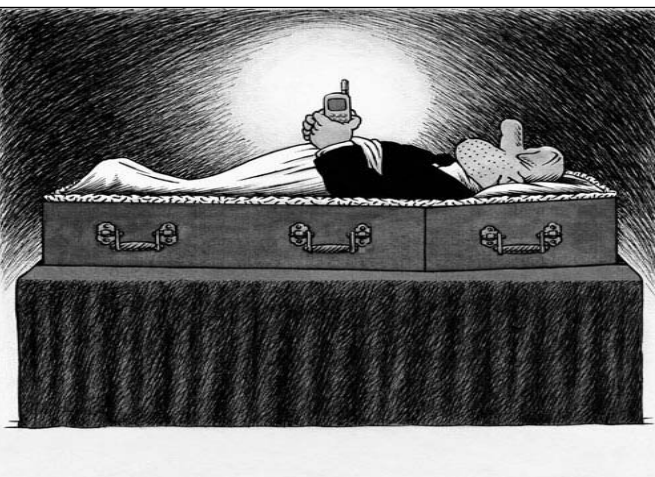
Kik voltak a fenti említett bűnper vádlottjai? Feltehetően politikai besúgók, akiket a Fővárosi feltételezhetően politikai utasításra különleges bánásmódban részesített. Ugyanis a róluk szóló internetes oldal tulajdonosát ítélték el, ám nem a beadott feljelentés alapján, hanem fakultatív elbírálás szerint.

Felvetődik a kérdés: Van-e még ma is olyan politikai irányzat és utasítási rend a Fővárosi Bíróságon, amely a ma is aktív spicliket védi, azok ellen enyhe, vagy semmilyen ítéletet nem hoz? Milyen ítélet az, ha valakit csak mert weblap tulajdonos – el lehet ítélni, illetve szintén a Fővárosi Bíróságon (más perben) a bíró mondja meg egy alá nem írt cikk koncepció perbe vont állítólagos írójáról, hogy a cikk az ő írása-e? Hol élünk? Mert, hogy ez nem az európai igazságszolgáltatás az bizonyos!

Még az is kérdésként merül fel, hogy aki politikai perekben utasításra ítélt, az méltó-e bírósági elnöki székre, illetve van-e helye egyáltalán a bírói karban? Az is kérdés, hogy aki 2006-ban az Erzsébet hídnál nyíltan fegyveres felkelésre buzdított, majd hálából Gyurcsányéktól hatalmas összegű takarékszövetkezeti hitelt kapott, ma mi-

ért nem ül ott Budaházy mellett? Ugyanis Budaházy nem spicli (csak naív), mint ama volt országgyűlési képviselő lehet esetleg, akiről a fentiekben már szóltam. Netán utasításra lázított 2006 októberének drámai estelén?

A spicli teóriát az is megerősíti, hogy a fenti bűnözők egy másik perben nem hivatalos szakértőként

két rendőrségi „szakember”-t hoztak tanúnak általuk is fémjelzett koncepció perbe, akiket a Fővárosi Bíróság mint szakértőket fogadott el... de nem is folytatott. A Fővárosi Bíróságnál valami nem úgy működik, mint egy független, és az igazságszolgáltatást messzemenően tiszteletben tartó bíróságon. Ezt igazolja az a sok másodfokú döntés is, amely a Főváros politikai koncepció ítéletét megsemmisítette.

Am van egy szakmai hiba(?) is ennél a bíróság-

nál: amíg a Magyar Gárdát feloszlatták, addig nyílt és nyíltan fasisztoid amerikai és magyar laptulajdonosokat, egyház és kisebbségellenes újságok főszerkesztőit dédelgetik, semmibe véve az általuk megvádolt bizonyítási indítványait. Ez pedig túlzottan is átlátszó, hiszen e dédelgetett és kiemelten kezelt lapok és laptulajdonosok – eszerint - valóban spiclik, a kommunista söpredék által finanszírozott kiadványok lehetnek. Nem állítunk tehát semmit, csak feltételezünk, és közre is adjuk, hiszen a társadalomra, a társadalmi erkölcsre súlyosan veszélyes esetek ezek, és szemben állnak az európai jogrenddel. Igaz, magát a jogrendet, a törvényeket kellene felülvizsgálni, hiszen ezek a magyar törvények mind olyan törvények, amelyek a szocialista diktatúrában alkottattak, s amelyek azért hagytak kiskapukat, hogy az elvtársak kibújhassanak a büntetés alól. Ma a feltételezett spiclik és a bűnszegéd ügyvédekkel használják ki ezeket a kiskapukat, vagy politikai utasításra élnek a lehetőséggel. Egyértelművé kell tenni a törvényeket, és az igazságszolgáltatás elveit, annak gyakorlatát. Hiszen, amíg a bíróságok elnökei – esetleg és feltehetően – korábbi politikai szerepvállalásuk okán kapták meg az elnöki széket, addig a tendencia moszkvai marad. Hiába hangoztatják az uniós irányelveket és a bírói függetlenség szentségét, a legfőbb ügyész interpellálhatatlanságát. A tények és a gyakorlat Makó és Jeruzsálem távolságban vannak egymástól, ami a rendszer-váltás után húsz évvel Magyarország egyik legnagyobb szégyenfoltja maradt...

(folytatjuk)